

An Extract of a Letter of Monsieur *Hevelius*, lately written to the Publisher, together with the Copy of a Letter of Dr. *Wasmouth*, giving a large Account of a new *Astronomico-Chronological Work*, now by him preparing: Both deliver'd in the same Language, wherein they were written.

PRæterea cum nihil hac vice relatu dignum occurrat, quod vobis communicare possum; ecce copiam literarum ad amicum quandam meum exaratarum, de libri cuiusdam, à Cl. Doct. Wasmutho, *LL* Orientalium Kiloni Professore, conscripti argumento. Titulus est perquam splendidus; miraq; Astronomis & Chronologis pollicetur; sed, num res ipsa promissis responsura sit, est quod valde dubitem. Profectò si præstare ea posset, omnes Astronomos maximâ curâ & molestiâ, multoque labore, qui nos diu noctuq; torquet, liberaret, nec foret opus imposterum Cœlos tanto studio contemplari. Quid vestratibus, rerum Cœlestium inspectoribus, bac de re videatur; numq; hæc res absq; veterum & recentiorum observationibus eò, quo ille vult, deduci queat, haud gravatim exponas, quæso.

Sequitur ipsum Apographum
Epistolæ Wasmuthianæ.

Quandoquidem præsens fert occasio, per Clar. Tuam Magnifico vestro Hevelio, ceu Astronomorum ævi nostri Celeberrimo, quædam mei, nunc sub manibus versantis, operis Astronomo-Chronologici præmetia communicandi; velim, Clar. tua viro summo per occasionem indicet, me, enatâ mibi ansâ ex Dn. Calovii discussione Ravianæ Chronologiae, moliri jam fere per triennium Opus quoddam Astronomo-Chronologicum; quod, uti à me conceputum, & maximâ parte jam effectum est, sustinere posse, citra ja-stantiam, putem hunc titulum: Annales cœli & temporum perpetui, sive, mysteria Astronomo-Chronologica, à seculo abscondita, nunc per Dei gratiam detecta & evidenter asserta Libris III.

Quorum primus (i.) destruet illam hactenus vulgatam Astronomorum hypothesis de duplice motu corporum Cœlestium contraria; altero, primi mobilis, motu Raptûs dicto, in occasum; altero, proprio secundorum mobilium, in ortum; ex quo propter impa-

impares paribus temporibus motus, omnino statuenda ipsis venit in-
aqualitas arcuum Cælestium, adeoq; apogeum & perigeum cum
excentricitate (cāq; quibusdam bisecta, aut plurium Epicyclorum)
atque exinde motuum cælestium non apparet modo & optica quo-
ad cūsum nostrum, sed & realis & physica inæqualitas (quā tamen
indignius nihil perfectioni motuum illorum tribui posse, ipsimet in
Riccioli Almagesto conqueruntur;) tum & universum variis &
inexplicabiles ideo labyrinthi mobilium secundorum extruuntur, è
quibus nullum unquam duxeris Ariadnæ aut computi laboriosissi-
mi filum; quibusque per Geometrica Schemata delineandis &
explicandis docentes juxta ac discentes subinde fatiscunt viribus
ingenii. At cujus loco unus nunc, isque intellectu facillimus à no-
bis afferetur omnium mobilium Cælestium motus simplex Spiralis,
ab ortu in occasum, harmonico ejusmodo temperamento aliorum
celeriorum, aliorum tardiorum, eorumque modo sublimius spirali-
ter ascendentium à terra, modo humilius eidem appropinquantiūn,
ut per hanc, aliorum post alios tardantium, seu remanentium spira-
liter, diversitatem (non tam Astronomicā aliquā Hypothesi, quam
veræ realitatis Thesi) omnia illa phænomena, etiam directionum,
stationum, & retrogressionum in planetis, non modo perfectè
possint solvi, sed & causæ evidentes tum illarum, tum progressio-
nis (verius, remansionis ponē sectiones vernales) stellarum fix-
arum versus ortum, nec non omnium æquationum prosthæ-
reticarum inter motus medios & Veros (nunquam hactenus ab ul-
lo Astronomo datarum) ritè illinc patescant: Ruente hinc simul
Systemate Copernicano (cum Scriptura S. adeò collidente, licet à
plurimis & præcipuis hodie recepto) & veriori substituto, quod Pto-
lemaico sit affine, sed sine orbium diversorum realitate. (2.) Cum
hactenus omnibus omnis ævi Astronomis confessa sit impossibilitas
determinandi Annum Solarem Tropicum ad minuta usque, adeò
ut Ricciolus, post 50 ferè principum Astronomorum diversas de co-
sententias, adhuc fluctuet suo, nos interim, (uti de hoc, ita passim
de aliis omnibus per totum Almagestum;) mihi per Dei grati-
am, annum istum tropicum solarem in minutis usque X^{mis} ita
determinare licet, ut non modo à priori evidenter & apodicticè
demonstrem, fieri id aliter non posse; sed & à posteriori demon-
strationis meæ veritatem evincam ex perpetua adeò computi mei
cum annis civilibus & feriis æquinoctialibus concordiam, ut ab

initio mundi, uno continuo & simili filo temporum ac motuum, initia tropica omnium & singulorum annorum, tam in seculis praeteritis, quam hoc praesenti, ac proximorum, ante aut retro, & futurorum in (infinitum si dentur) praeceps eâ feriâ hebdomadicâ, horâ ac minutis determinem, quibus ea evenissit & de incepis eventura, Ephemerides (correctiores subinde per observationes novas, aliquin, ex iisdem semper tabulis quibusunque motuum si fuerint descendâ, quo plurium seculorum, eò magis aberraturæ) concorditer exhibent: Quin ita, non solum tropica illa initia annorum, sed etiam, per exactissimas aequationes prosthaphæreticas diurnas, præfino non minus præcisè ipsos tropicos solis ingressus in unumquodque signum & quemlibet signi gradum, quâ scil. feriâ hebdomadicâ, quâq; horâ quibusque minutis singuli illifiant singulis annis; Ephemeridibus his pariter, quo recentioribus, eò minus aberrantibus ad pauculas horas aut minuta: Astronomis ultrò factibus, circa ingressus in signa aut gradus Aequinoctiales determinare se certitudinem omniumodam ad certas horas non posse; cum præfinitio mea ex uno semper æquabili temporum & motuum ducta ab initio mundi ad quolibet datum temporis punctum continuè deducatur, idque semper per minuta usque X^{ma} , & temporaliter & localiter. (3.) Cum hactenus apud omnes in confessu sit, commensurandi motus solis cùm motibus Lunæ impossibilitas; unde hactenus Astronomis post quantamcunque observationum & calculationum diligentiam, postque omnes orbium, Epicyclorum atq; excentricatum regularitates & irregularitates, aut variationes, semper tamen Luna adhuc audit & est Contumax Sidus: Mihi nunc, Dei gratiâ, adeò morigera facta est, ut non modo cuiuscunque mensis Lunaris, tam Synodici, quam Periodici, dracon tici (seu iatitudinarii) & Apogealis (vulgo Anomalisticæ) quantitates temporales præceps designem in ipsis minutis usque X^{mi} ; tabulis quoque prælixè iam calculatis & in eam rem constructis (ita scil. ut semper respondant phænomena, seu Ephemerides correctiores, tanis aliqui suiuris omnibus harmoniarum commentis;) sed etiam, quanti semper motus, tum mediū tum veri, tum apparentes, seu v. si, Lunæ, Periodici, Dracontici, & Apogeales, fiant, tam intra singulas Syndicæ Lunationes, quam in râ singulos annos Solares Tropicos; & quante in iis omnibus mediorum cum veris Aequationes prosthaphæreticæ per totum M. contextum, quantiscunque seculis, semper respon-

respondentibus & responsuris ubique phænomenis: Unde & omnium Eclipsum totius M. præcisa tempora semper investiganda & demonstranda infallibilem temporum seu ætatis M. dare possunt elenctum pro computo chronologico. Atque hæc omnia demonstro seu de uso, primum quidem è principiis apocatastasticis (restituzione scil. solis & lune, cum stellis fixis, prout initio mundi constituerunt; quam ex anni solaris tropici demonstratà præcissimâ quantitate, & temporali & locali, perspectissimè cognitam & definitam habeo;) inde verò à posteriori, per universalem perpetuamque motuum harmoniorum cum phænomenis, quolibet tdato momento mundi concordiam comprobo.

Liber secundus, apodicticè hinc restituet universam fundatatem chronologiam; cum & alias S. scriptura vet. testamenti sit fundamentum quidem multò verissimum Chronologiae, at variis variorum expositionibus & tormentis scripture ita labefactatum, ut in ætate mundi definienda, figendave Christi æra, ipsi chronologorum principes non annorum modò centenariis sed & milenariis, desiderare ab invicem deprehendantur.

Liber tertius denique proponet veram hinc & solidam unionem temporum, quā scil. talis simul & semel fieri possit ac debet at correctio styli calendariographici, & gregoriani & juliani, ut nunquam deinceps aberrari iterum possit, aut ullā correctione iteratā egeamus (quali laborat gregoriana illa, semper p̄t 400 quoque annos denuo corrigenda, tridui ejctione; dum scil. non quaterno quolibet anno (uti hactenus) sed, ex cœlestis nostri anni tropici forma & quantitate, in opere meoclarissimè evictā, quinto quoque anno &, certis periodis, sexto demum fiat intercalatio seu Bisextilatio talis, quæ non egeat exemplili iterum ullo per omne ævum (cum præstet non abstulisse, quam ad restituendum tenetri;) quā ratione nunquam à cœlesti tempore civili tempus abibit: Prout scopum hunc & finem unionis temporum exhibitus sum orbi christiano, confirmatusq;, deo porrò juvanta; cuius auxilio, intra annum, partem operis potissimam typis mandari posse spero.

Quid super his magnifico Dn. Hevelio, aliisque Vestratisbus, hujus studii peritis, videatur, rescire avidissimè desidero.

Hucusque Dn. Wasmuthius; qui ne spe & promissis suis amplissimis excidat, vehementer optamus.